

XII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændring i Lov om Ligbrænding af 1. April 1892.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 7. Februar 1910.)

Udvalget finder det rigtigt, at der gøres saadanne Tilføjelser til og Lempelser i Loven om Ligbrænding af 1. April 1892, som kunne tjene til at fjerne uforholdsmæssig Besværliggørelse af Borgernes Ret til at tage Bestemmelse om, at et Lig skal brændes i Stedet for at jordfæstes. De Bestemmelser, Lovforslaget i saa Henseende indeholder, findes i det væsentlige forsvarlige, og man har derfor, med enkelte, mindre indgribende Ændringer, kunnet slutte sig til dem.

I det første Punktum i Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 1 tilføjes en Bestemmelse til 2det Stykke, der vel nok tør betragtes som en Selvfølge, men som man dog har anset det for hensigtsmæssigt udtrykkeligt at udtale. Det andet Punktum i dette Ændringsforslag letter Forældre Adgangen til at bestemme, at deres ikke 15-aarige Barns Lig skal brændes. Naar den, der havde Forældremyndigheden, lever, er der ingen Grund til at kræve, at en Bestemmelse herom skal være

truffen forud i den i 1ste Stykke foreskrevne Form. I Overensstemmelse med, hvad der er bestemt i Lov Nr. 100 af 19. April 1907 § 2 i Slutningen med Hensyn til Adgangen til at begære borgerlig Begravelse af ikke 15-aarige Børn, gaar Ændringen derfor ud paa, at Bestemmelse om Ligets Brænding kan tages af vedkommende uden nogen saadan forudgaaende, formel Tilkendegivelse som den, Lovforslagets 1ste Stykke foreskriver.

Derimod har et Flertal af 7 af Udvalgets Medlemmer ikke kunnet slutte sig til den af et Mindretal af 2 Medlemmer under Nr. 2 foreslaaede Tilføjelse, idet vi ikke kunne finde det rigtigt eller gennemførligt ved Lov at ville regulere Forældremyndighedens rette Udøvelse paa dette Omraade.

Lovforslagets 3die Stykke tilsigter, i det efter hidtil foreliggende Erfaring rimeligvis sjældent indtrædende Tilfælde, at der opstaar Strid om Gyldigheden af en for Vidner oprettet Tilkendegivelse om et Ligs